

правового відношення з альтернативно встановленою множинністю об'єкту або предмета зобов'язання, що характеризується наявністю права (обов'язки) вибору об'єкту або предмета виконання і юридичною рівнозначністю усіх встановлених об'єктів або предметів виконання, кожен з яких окремо визнається належним виконанням зобов'язання.

1. Цивільний кодекс України Електронний ресурс : Закон від 16.01.2003 № 435 ІV змін. Офіц. портал Верхов. Ради України. Режим доступу URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

2. Музика Т.О. Альтернативне зобов'язання як особлива правова конструкція: теорія і практика застосування. Т.О. Музика: *Юрист України*. № 2 (23). 2013. С. 63-78

3. Цивільний кодекс України: *Науково-практичний коментар*. Гончаренко С.С..К.: Істина, 2019. 937 с.

4. Музика Т.О. Вибір у механізмі виконання альтернативного зобов'язання. Т.О. Музика : Серія ПРАВО. № 22. Том II. С. 256-259.

Жданюк К. Г.
здобувач вищої освіти
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Аксютіна А. В.
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА СПОСОБИ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Актуальність даної теми визначається тим, що у сьогоденні дуже часто зустрічається порушення прав інтелектуальної власності. Захистити своє право на інтелектуальну власність є непростю справою, яка потребує обізнаності в законодавстві. Дану проблематику досліджує велика кількість вчених.

Правові аспекти охорони інтелектуальної власності в Україні досліджувались в наукових публікаціях О. Д. Святоцького, І. І. Дахно, О. М. Мельника, О. А. Підопригори, Ю. М. Капіци та інших.

Право інтелектуальної власності охороняє різноманітні результати творчої діяльності людини багатогранної проблеми знайшли своє вирішення [1,

с. 802]. Вивчення правових аспектів даної теми має велике практичне та теоретичне значення. [5, с. 7].

Згідно із статтею 418 ЦК України, право інтелектуальної власності - це право особи на результат інтелектуальної, творчої діяльності або на інший об'єкт права інтелектуальної власності, визначений цим Кодексом та іншим законом[4].

Кримінально-правовий спосіб захисту передбачає собою настання кримінальної відповідальності за порушення прав інтелектуальної власності. Кримінальна відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності настає, якщо прав власнику завдана матеріальна шкода у значному, великому або у особливо великому розмірах[2, с. 57]. Простіше кажучи, якщо порушення прав інтелектуальної власності завдало матеріальних збитків. У Кримінальному кодексі України немає окремого розділу, що присвячений посяганню на інтелектуальну власність.

Адміністративна відповідальність за правопорушення настає, якщо ці правопорушення за своїм характером не тягнуть за собою відповідно до закону кримінальної відповідальності [2, с. 59]. Існує низка законів, що регулюють питання адміністративного захисту прав інтелектуальної власності. Це такі закони, як: «Про захист від недобросовісної конкуренції» від 07.06.1996, «Про охорону прав на сорти рослин» від 21.04.1993 тощо. В адміністративному праві процедура розгляду справи є більш спрощеною, ніж у цивільному праві.

Аналізуючи вище зазначене, можна сказати, що тема захисту порушеного права інтелектуальної власності була і буде актуальною. Це обумовлено тим, що наразі статистика порушень прав у галузі інтелектуальної діяльності фіксує досить високі цифри. Дана проблематика залишиться предметом дослідження учених протягом довгого часу.

Отже, можна зробити висновок, що захист права інтелектуальної власності потребує покроково обґрунтованих дій. В Україні порушення права інтелектуальної власності є досить розповсюдженим явищем, тому способи захисту прав мають бути надфективними. На думку багатьох науковців, найефективнішим способом захисту права інтелектуальної власності є цивільно-правовий тому, що його система правового захисту є достатньо вивченою та показує свою дієвість. Але, виходячи з вищезазначеного, інші види захисту також потребують подальшого аналізу та вдосконалення, на що повинні звернути свою увагу науковці.

1. Морозова Л.П., Слободянюк В.Ю., Олійник Б.І. Захист прав інтелектуальної власності в Україні та шляхи їх подолання. «Молодий вчений», № 3 (43). Вінницький кооперативний інститут, 2017. С. 802-806. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/3/184.pdf>

2. Доріс Лонг, Патриція Рей, Жаров В.О., Шевелева Т.М., Василенко І.Е., Дроб'язко В.С. Захист прав інтелектуальної власності: норми міжнародного і національного законодавства та їх правозастосування. Практичний посібник. К.: «К.І.С.», 2007. 448 с.

3.Микитин В. Захист порушених прав на об'єкти інтелектуальної власності: деякі теоретичні аспекти. 2016. С. 15-20..URL Електронний ресурс: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2016/07/3.pdf>

4.Цивільний кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003,№ 40-44. (дата звернення: 25.11.2020).Електронний ресурс: .URL<https://zakon.rada.gov.ua>

5.Право інтелектуальної власності України: Конспект лекцій.Авт. : В.М. Крижна,Н.Є. Яркіна.; За ред. В.І. Борисової. Х.: Нац. юрид. акад.України, 2008. 112 с.

Жданюк К. Г.

здобувач вищої освіти
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Аксютіна А. В.

старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЮРИДИЧНІ ФАКТИ: ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ

Актуальність даної теми обумовлена тим, що у повсякденному житті нас оточує безліч юридичних фактів, тому доцільно буде проаналізувати їх специфіку. Юридичні факти мають вагомe значення у розвитку та вивченні теорії держави і права та інших наук.Основна властивість юридичних фактів – здатність зумовлювати настання правових наслідків. Юридичні факти – це життєві обставини, які є підставою для виникнення, зміни або припинення правовідносин.

Важливе значення для розкриття суті юридичних фактів мають наукові праці В.Б. Ісакова, О.С. Йоффе, А.В. Коструби, М.А. Рожкової, В.В. Колейчикова, Г.В. Кікоть, Харитонова Є.О., Харитонової О.І. У юридичній науці приділяється чимало уваги дослідженню суті, видів юридичних фактів. Разом з тим, у галузі інтелектуальної власності проблема юридичних фактів не отримала належного теоретичного дослідження [1, с. 8-9].

Під юридичним фактом можемо розуміти певні події, які, відбуваючись у реальному житті, викликають виникнення, зміну чи припинення правових відносин. Вони поділяються на дії (те, що залежить від волі людини) та події(те, що не залежить від волі людини).

Юридичний факт є однією з основоположних категорій як у теорії права, так і у праві інтелектуальної власності. [1, с. 9]Слід відзначити, що питання взаємозв'язку юридичних фактів та норм права, а точніше закріплення фактів